

בטיל כל גזרי דינין ויכיל לסלקא בצלותא. ויהוה זמנא דקיימא יהוה דרגא בשלימו, וההוא נהר דנגיד ונפיק אשתמש בה, כדין ההיא נשמתא דנפקת ואתדבקת ביה בההוא בר נש, ההוא בר נש אשתלים בכלא בעותרא בבנין בשלימו דגופא.

ויכול לסלקם בתפלה. ואותו הזמן שאותה הדרגה עומדת בשלמות, ואותו נהר ששופע ויוצא משתמש בה, אז אותה הנשמה שיצאה ונדבקה בו באותו האדם, אותו האדם משלם בכל - בעשר, בכנים ובשלמות הגוף.

ובלא בגין (דף קפא ע"א) ההוא מזלא דנגיד ונפיק ואתחבר בההוא דרגא לאשתלמא ביה ולא תברכא מגיה, ועל דא כלא במזלא תליא מלתא. ועל דא תגינן, בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא. דהא בזכותא לאו איהו אלא עד דאתמליא ואתנהיר מן מזלא.

והכל משום אותו המזל ששופע ויוצא ומתחבר באותה הדרגה להשתלם בו ולהתברך ממנו, ועל פן הכל במזל הדבר תלוי. ועל פן שנינו, בנים, חיים ומזונות - לא בזכות תלויים, אלא במזל הדבר תלוי, שהרי בזכות אינו אלא עד שמתמלאת ומאירה מן המזל.

ובגין כך כל אינון דאתברו בהאי עלמא ואינון זפאי קשוט, פלהו אתברו בהאי עלמא ואתדנו בדינא. מאי טעמא, בגין דההיא נפשא גרמא להו, ועל דא חייס עלייהו קדשא בריה הוא לעלמא דאתי.

ומשום כך, כל אותם שגשברו בעולם הזה, והם צדיקי אמת, כלם נשברים בעולם הזה ונדונים בדין. מה הטעם? משום שאותה הנפש גרמה להם, ועל כן חס עליהם הקדוש ברוך הוא לעולם הבא.

רבי אלעזר אמר, פל מה דעביד קדשא בריה הוא בדינא איהו, בגין לדפאה לההיא נפשא לאייתאה לה לעלמא דאתי.

רבי אלעזר אמר, כל מה דעביד קדשא בריה הוא בדין ואמת, וכדי להעביר ממנו אותה זקמה שקבלה בעולם הזה, ועל פן נשבר אותו הגוף ונטהרת הנפש, ומשום כך הקדוש ברוך הוא עושה לאותו הצדיק שישביל יסורים ומכאובים בעולם הזה ויתנקה מן הכל ויזכה לחיי עולם, ועל פן פתוב (תהלים יא) ה' צדיק יבחן, ודאי, והנה נתבאר.

(ובגין כך קדשא בריה הוא כל עובדיו) (נ"א בגין דכל עובדיו דקדשא בריה הוא) אינון בדינא וקשוט. ובגין לאעברא מגיה ההוא זוהמא דקבילת בהאי עלמא ועל דא אתבר ההוא גופא ואתדכיא נפשא. ובגין כך קדשא בריה הוא עביד לההוא זפאה דיסבול יסורין ומכאובין בהאי עלמא ויתנקי מפלא ויזכה לחיי עלמא. ועל דא כתיב (תהלים) ^(א) יי צדיק יבחן. ודאי, והא אתמר.

רבי שמעון פתח, (ויקרא כא) אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני ה' מקדשו. אך אל הפרכת לא יבא - בא ראיה,

רבי שמעון פתח, (ויקרא כא) אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני ה' מקדשו. אך אל הפרכת לא יבא. תא חזי, בההיא שעטא

באותה שעה שאותו הנָהָר
ששופע ויוצא, מוציא כל אותן
הנשמות והנקבה מתעברת, כלם
עומדים בפנים בחצר לפנים
מחצר מצפה שטיחים.

ובשחלקבנה נפגמת באותו צד
של הנחש הרע, אז כל אותן
נשמות שיוצאות, אף על גב
שכלן טהורות וכלן קדושות -
הואיל ונפלו בפגם, בכל אותם
מקומות שהגיעו אותן הנשמות,
כלם נשברו ונפגמו בכמה צער
וכמה כאבים, ואלו הם (נשמות
ומקומות) [נ"א נשמות של מקומות של פגם]
שמתרצה בהם הקדוש ברוך
הוא אחר שנשברו, ואף על גב
שהנשמות בעצב ולא בשמחות.
סוד הדבר שורים כמו שלמעלה,
הגוף נפגם, והנשמה בפנים כמו
שלמעלה, וזה כמו זה. ומשום
כך אלו הם שצריכות להתחדש
בהתחדשות הלבנה, ועל אלו
כתוב (ישעיה טו) והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא
כל בשר להשתחוות לפני אמר
ה'. כל בשר ודאי, שאלו
יתחדשו בכל. וצריכים להתחדש
בהתחדשות הלבנה.

ואלו הם בשתפנות אחת עם
הלבנה פגומים באותו הפגם
שלה, ומשום כך היא תמיד
שורה בתוכם, שאינה עוזבת
אותם, כמו שנאמר (שם טו) ואת
דפא ושפל רוח, וכתוב (תהלים לד)
קרוב ה' לנשברי לב. לאותם
שסובלים עם הלבנה, אותו
הפגם הם קרובים לה תמיד. ועל
זה להחיות לב נדפאים, באותם
החיים שבאים לה להתחדש
יהיה להם חלקם, אותם
שסובלים עמה יתחדשו עמה.
ואלו נקראים יסורים של אהבה.
של אהבה הם, ולא מאותו
האדם. של אהבה, אותם שנפגם

דהוא נהר דנגיד ונפיק אפיק כל אינון
נשמתין ואתעברת נוקבא, פלהו קיימין לגו
בקורטא דלגו בסיטו קורטא.

וכר סיהרא אתפגים בההוא סטרא דחויא
בישא, כדין כל אינון נשמתין דנפקין,
אף על גב דכלהו דכייין וכלהו קדישין,
הואיל ונפלו בפגמו, בכל אינון אתרי דמטו
אינון נשמתין פלהו אתברו ואתפגמו בכמה
צערין בכמה כאבין, ואילין אינון (נשמתין ואתרין)
(נ"א נשמתין דאתרין דפגמו) דאתרעי בהו קדשא בריך
הוא לבתר דאתברו, ואף על גב דנשמתין
בעציבו ולא בחדוון.

רוא דמלה שריין פגוונא דלעילא גופא
אתפגים, ונשמתא לגו פגוונא דלעילא,
ודא פגוונא דדא, ובגין כך אלין אינון
דבעיין לחדתותי בחדתותא דסיהרא, ועל
אלין פתיב, (ישעיה טו) והיה מדי חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות
לפני אמר יי. כל בשר ודאי, דאלין יתחדתון
בכלא. ובעיין לחדתותי בחדתותא דסיהרא.
ואלין אינון בשותפותא חדא בסיהרא
פגימין בההוא פגימו דילה, ובגין כך
איהי שריא בגווייהו תדיר דלא שבקא לון
כמה דאת אמר, (ישעיה טז) ואת דפא ושפל רוח.
וכתיב, (תהלים לד) קרוב יי לנשברי לב, לאינון
דסבלי עם סיהרא ההוא פגימו, אינון קריבין
לה תדיר. ועל דא להחיות לב נדפאים,
פאינון חיים דאתיין לה לאתחדתא יהא לון
חולקהון, אינון דסבלי עמה יתחדתון עמה.
ואלין אקרון יסורין של אהבה, של אהבה
אינון ולא מניה דההוא בר נש. של
אהבה, אינון דאתפגים נהורא של אהבה
וזטא דאתדחייא מאהבה רבה. בגין כך אלין